

[Landbrugsministeren.]

ind i Ejendommen. Derfor er Landmændene interesserede i at forsømme Ejendommene for at kunne blive hængende ved dem.

Det er efter min Mening et saa alvorligt og vigtigt Problem for de dygtige danske Landmænd, vi her staar over for, at jeg nødig vil tage Ansvaret for ikke at gøre, hvad der er muligt at gøre for at faa gennemført dette Lovforslag. Og jeg siger til det ærede Medlem, at hvis det ærede Medlem ønsker nogle Dage til at undersøge Sagen og mener efter saadanne Undersøgelser at kunne stemme for Lovforslaget, saa skal der ikke være noget i Vejen fra min Side; men selvfølgelig kan man ikke i Løbet af nogle faa Dage anstille Undersøgelser over den foreslaaede Lovs Virkning ude omkring hos samtlige dem, der har opnaaet Akkord; det er ganske umuligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Minister siger, at det er umuligt i Løbet af et Par Dage at faa de Oplysninger, hvorefter man kan danne sig et virkeligt Skøn over, hvorledes Loven virker; men det, det for mig drejer sig om, er naturligvis at faa Oplysningerne saaledes, at jeg kan danne mig dette Skøn nu. Den højtærede Minister kom med et Eksempel, idet han nævner en Ejendom, som i Dag er gældsbehæftet med 30 000 Kr., men hvis Værdi opgjort efter Ejendomsskyld og Besætningsværdi vil andrage 20 000 Kr., og den højtærede Minister mener, at denne Mand skal være berettiget til at faa nedskrevet sin Ejendom til de 20 000 Kr. i Stedet for at blive smidt ud. Her har den højtærede Minister givet det bedste Bevis paa, hvor nær han agter at gaa andre berettigede Kreditorer; for en saadan Ejendom vil i Dag efter al Sandsynlighed være de 30 000 Kr. værd i Handel og Vandel, saa der er Dækning for Forpligtelserne til sidste Hvid og Skilling. Den højtærede Minister mener, at de Folk, som har laant Penge eller leveret Varer i god Tro til deres Ret til at kunne indkassere, hvad der er af Værdi i Ejendommen, skal tabe deres Penge. Men jeg siger dertil, at hvor stor Sympati jeg end har for at holde saa mange som muligt af mine Standsfæller ved deres Ejendomme, saa kan jeg dog ikke være med, naar det kun kan ske paa Bekostning af andre berettigede Krav.

Olufson: Jeg ønsker kun at gøre nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen. Det ærede Medlem kommer, forekommer det mig, med temmelig store Overdrivelser og søger at fiske i rørt Vande i den Misforståelse, der er i enkelte Kredse over for denne Lovgivning. Men man kan ikke, selv om man holder nok saa mange Taler, komme uden om den Kendsgerning, at Akkordlovgivningen, som den er formet nu, ikke alene har været til en Beskyttelse for de Landmænd, der ellers vilde komme til at gaa fra deres Ejendomme, men den har i fuldt saa høj Grad været en Beskyttelse over for de Kreditorer, der er, og de 13 Mill. Kr., der er udbetalt gennem Akkordlovgivningen, og som Haandværkere og handlende og andre Kreditorer har faaet, vilde for en meget stor Del, ja, maaske mere endda, have været tabt, hvis ikke Akkordloven havde været. Der er enkelte Skavanker ved Akkordloven, og den væreste af disse er den, at man ikke kan skelne mellem skyldige og uskyldige; retfærdige og uretfærdige bliver puttet i samme Pulje, saa at der ved denne Lovgivning holdes Haand over en stor Del af dem, der egentlig burde falde. Men det kan man ikke komme udenom. Man har imidlertid ved denne Lovgivning været i Stand til at redde mange, der ellers vilde være gaaet uværgeligt til Grunde.

Til Slut ønsker jeg at sige til det ærede Medlem, at man kan ikke optræde paa den Maade, som han gør, idet han gennemkritiserer denne Lovgivning og siger, at Det konersvative Folkeparti overhovedet ikke vil have med den at gøre, men samtidig tillægger sig selv Æren for alt det, som han mener er godt i denne Lovgivning. Sidste Foraar blev der indsat i Akkordlovgivningen en Ændring i § 15 og i § 28, hvorved Haandværkere og de smaa handlende sikredes, og man fik ogsaa indsat i § 7 en Bestemmelse, som sikrede Medhjælperne; og saa siger det ærede Medlem: alt det har vi Æren for, men alt det uhyggelige, det, som vi kan kritisere, det maa de andre hænge paa. Paa den Maade kan man ikke optræde. Enten maa man deltage i Arbejdet og tage Skammen og Æren sammen med os andre, eller ogsaa maa man staa udenfor.

H. C. Hansen: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen mener at have hørt, at jeg har sagt, at Haandværkere, handlende og næringsdrivende var i Stand til at faa en væsentlig Del af deres Tilgodehaven-